

Авторський колектив

Алфьоров Сергій Миколайович — доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України;

Банах Сергій Володимирович — кандидат юридичних наук, декан юридичного факультету Тернопільського національного економічного університету;

Бараш Євген Юхимович — доктор юридичних наук, доцент, Заслужений діяч науки і техніки України, генерал-майор внутрішньої служби Начальник Інституту кримінально-виконавчої служби;

Буглак Юрій Олександрович — кандидат юридичних наук, Голова підкомітету Верховної Ради України з питань запобігання та протидії політичній корупції, народний депутат України, Заслужений юрист України;

Буднік Сергій Іванович — кандидат юридичних наук, Заслужений юрист України;

Веприцький Роман Сергійович — доктор юридичних наук, професор кафедри управління безпеки, правоохоронної діяльності Межрегіональної академії управління персоналом;

Галуцько Валентин Васильович — доктор юридичних наук, професор, директор Науково-дослідного Інституту Публічного права;

Глуханчук Олег Васильович — кандидат юридичних наук, суддя Одеського окружного адміністративного суду;

Григор'єв Микола Віталійович — кандидат юридичних наук, керуючий партнер адвокатського об'єднання MG group, адвокат;

Денисенко Анатолій Петрович — кандидат юридичних наук, Народний депутат України;

Дніпров Олексій Сергійович — кандидат юридичних наук, Керівник Апарату Адміністрації Президента України;

Дрозд Олексій Юрійович — доктор юридичних наук, доцент, провідний науковий співробітник відділу організації науково-дослідної роботи Національної академії внутрішніх справ України;

Дубинський Олег Юрійович — кандидат юридичних наук, доцент Декан факультету морського права Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова;

Журавльов Дмитро Володимирович — доктор юридичних наук, доцент, Перший заступник директора Інституту права та післядипломної освіти Міністерства юстиції України, Заслужений юрист України;

Іншин Микола Іванович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, завідувач кафедри трудового права та права соціального забезпечення юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, академік Національної Академії правових наук України (Україна);

Іщук Дмитро Олександрович — кандидат юридичних наук, викладач кафедри оперативно-розшукової діяльності Національної академії внутрішніх справ;

Клемпарський Микола Миколайович, доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри загально-правових дисциплін Донецького юридичного інституту МВС України;

Ковальчук Андрій Трохимович — доктор юридичних наук, професор, професор кафедри правосуддя Державного університету та технологій;

Коросед Сергій Олександрович — доктор юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільного права і процесу Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького;

Кошова Ольга Валентинівна — суддя Деснянського районного суду м. Києва, кандидат юридичних наук;

Круглова Анна Євгенівна — кандидат юридичних наук, головний спеціаліст відділу прогнозування управління стратегічного аналізу та прогнозування Департаменту організаційно-апаратної роботи Міністерства внутрішніх справ України;

Кудрявцев Олексій Віталійович — кандидат юридичних наук;

Лазур Ярослав Володимирович — доктор юридичних наук, доцент, декан юридичного факультету Ужгородського національного університету;

Лошицький Михайло Васильович — доктор юридичних наук, професор, ректор Національної академії прокуратури України;

Манжула Андрій Анатолійович — доктор юридичних наук, доцент Науково дослідний інститут публічного права ;

Маньковський Леонід Костянтинівич — кандидат юридичних наук, начальник Головного територіального управління юстиції Дніпропетровської області;

Мацюк Володимир Ярославович — доктор юридичних наук, перший заступник начальника Головного оперативного управління Державної фіскальної служби України, Заслужений юрист України;

Мінченко Сергій Іванович — доктор юридичних наук, старший науковий співробітник, професор кафедри правничих наук і внутрішньої безпеки Вищої школи управління і охорони праці;

Могілевський Леонід Володимирович — доктор юридичних наук, професор, учений секретар секретаріату Вченої ради Харківського національного університету внутрішніх справ;

Нікітін Володимир Вікторович — кандидат юридичних наук, Заступник начальника управління — начальник відділу розгляду звернень у сферах державної реєстрації Департаменту державної реєстрації і нотаріату Міністерства юстиції України;

Носач Андрій Володимирович — кандидат юридичних наук Начальник управління СБУ в Харківській області, генерал майор;

Олійник Олександр Миколайович — кандидат юридичних наук, Директор департаменту з питань правосуддя та національної безпеки Міністерства юстиції України;

Онщенко Наталія Миколаївна — доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України, академік Національної академії правових наук України, завідувач відділу теорії держави і права Інституту держави і права ім. В. М. Корецького. Голова секції науково — консультативної ради при Вищому адміністративному суді України;

Падалка Андрій Миколайович — кандидат юридичних наук, професор кафедри фінансових розслідувань Факультету підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників податкової міліції Університету державної фіскальної служби України;

Петков Сергій Валерійович — доктор юридичних наук, професор;

Русских Валерій Олександрович — кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник НДІ публічного права;

Сербін Руслан Андрійович — доктор юридичних наук, старший науковий співробітник, Заслужений юрист України;

Сіроха Дмитро Ігорович — кандидат юридичних наук, доцент кафедри трудового права та права соціального забезпечення Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Скрипи Євгена Васильовича — докторант кафедри адміністративної діяльності Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук;

Соболь Євген Юрійович — доктор юридичних наук, доцент, доцент кафедри правознавства Кіровоградського державного педагогічного університету ім. В. Винниченка;

Уваров Володимир Геннадійович — доктор юридичних наук, доцент, Заслужений юрист України;

Чаплинська Юлія Анатоліївна — прокурор Дніпропетровської місцевої прокуратури №1 Дніпропетровської області, кандидат юридичних наук, доцент;

Чернишов Денис Вікторович — Заступник міністра юстиції України;

Чижмарь Катерина Іванівна — доктор юридичних наук, Заслужений юрист України, Директор Інституту права та післядипломної освіти Міністерства;

Чижмарь Юрій Васильович — доктор юридичних наук, народний депутат України;

Чубенко Антон Григорович — доктор юридичних наук, професор, директор Академії фінансового моніторингу;

Юнін Олександр Сергійович — доктор юридичних наук, доцент, директор Навчально-наукового інституту заочного навчання та підвищення кваліфікації Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ;

Юніна Марина Петрівна — кандидат юридичних наук, доцент кафедри цивільного права та процесу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ.

ВВЕДЕННЯ

В основі формування та розвитку правової системи держави, різних галузей законодавства, правових форм і напрямів її діяльності перебуває політика, що відображає принципи, стратегію, основні напрями та форми досягнення соціальної мети, яку ставить перед собою суспільство, політичні та владні структури, що його представляють.

Стаття 1 Конституції України визнає нашу державу як соціальну та правову. У контексті конституційно-правової доктрини соціальною є держава, політика якої спрямована на створення умов, що забезпечують гідне життя та вільний розвиток людини. Загальна мета соціальної політики має складну ієрархію, яка залежить від характеру й спрямованості багатобічної діяльності держави та її органів з реалізації такої мети.

Відомо, що розвиток держави є важливою передумовою творення й удосконалення її нормативного комплексу.

Взаємозв'язок суспільних процесів, зокрема в кримінальній і некримінальній сферах, вимагає створення комплексного суспільного механізму впливу на злочинність, у якому взаємопов'язані між собою кримінально-виконавча політика і кримінально-виконавче право будуть не тільки виконувати функції стримування злочинності, а й активно впливатимуть на саму злочинність і злочинців.

Як засвідчує аналіз правової літератури з цієї теми (Л.В. Багрій-Шахматов, М.І. Бажанов, І.Г. Богатирьов, В.К. Гришук, О.М. Джужа, О.Г. Колб, О.М. Костенко, В.Г. Лукашевич, В.О. Навроцький, В.Л. Ординський, Г.О.Радов, А.Х.Степанюк, Є.Л. Стрельцов, В.М. Трубников, П.Л. Фріс та ін.), нині в українському суспільстві спостерігається прагнення реалізувати цивілізовані моделі законотворення у кримінально-виконавчій сфері.

Характерно, що в сучасних соціальних-економічних умовах в Україні (військові дії у східних областях держави, окупація з боку Росії у Криму, пов'язаний з цими подіями сплеск насильницьких злочинних дій, безпрецедентна для України кількість нелегальної зброї на руках в населення, складна економічна ситуація, практична втрата російського ринку для економічного співробітництва, погіршення соціально-економічних умов більшості громадян України) керівництво держави має волю і нахнення для вдосконалення Кримінально-виконавчого кодексу України. Маємо на увазі Закон України «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо адаптації статусу засудженого до європейських стандартів» від 8 квітня 2014 року № 1186-VII.

Загальновідомо, що вдосконалення та впорядкування кримінального законодавства характерна риса процесу розвитку цивілізованої правової держави. При цьому на перший план виступають принципи правотворчості і науковості, здатні гарантувати як високу якість кримінально-виконавчого права, так і вагомість та авторитетність кримінально-виконавчої політики держави.

Прагнення України до адаптації у спільному європейському суспільстві таким чином проявляється і у кримінально-виконавчій законодавчій сфері.

Отже, найактуальніше завдання сучасної кримінально-виконавчої політики України, це є забезпечення всебічного контролю за дотриманням відповідними службами і посадовцями кримінально-виконавчої системи вимог чинного законодавства, парламентських і урядових рішень з використанням можливостей суду, прокуратури, органів державної виконавчої влади, місцевого самоврядування, об'єднань громадян, окремих фізичних осіб у межах повноважень, наданих їм законом.

У новітніх виданнях наукової юридичної та політологічної літератури основні завдання цього напрямку політики згруповані наступним чином:

- визначення основних напрямів ефективного виконання кримінальних покарань за умов суворого дотримання вимог законності;
- розроблення основних напрямів діяльності органів держави і громадськості для досягнення виправлення та ресоціалізації засуджених;
- розробка основних напрямів діяльності, пов'язаної з профілактикою вчинення злочинів і правопорушень засудженими як під час відбування покарання, так і після звільнення;
- визначення напрямів діяльності державних органів і громадськості для забезпечення соціальної адаптації осіб, звільнених з кримінально-виконавчих установ.

Реалізуючи названі цілі й завдання кримінально-виконавча політика водночас створює першооснову ефективної практики виконання покарань, яка, у свою чергу, базується на наступних принципах:

- суверенітету, наукової обґрунтованості та незалежності від ідеологічних установок і рішень будь-яких політичних партій і течій;
- пріоритету загально визнаних людських цінностей, життя і здоров'я людини;
- примату прав людини над державними і суспільними інтересами за умов їх гармонійного поєднання;
- відповідальності держави перед громадянами і суспільством за результати своєї діяльності;
- розподілу компетенції між суб'єктами кримінально-виконавчої політики, який виключає можливість монопольного прийняття для кримінально-виконавчої системи рішень будь-якою окремою особою або окремою гілкою влади;
- політичного й економічного плюралізму;
- системного охоплення всього комплексу взаємопов'язаних проблем кримінально-виконавчої діяльності;
- інтеграції з іншими галузями соціальної політики держави;
- зв'язку з національними й релігійними культурними і соціально-економічними умовами;
- максимального використання інститутів соціалізації, які є у розпорядженні держави і суспільства;
- поваги до загально визнаних принципів міжнародного права;
- гуманізму та милосердя, справедливості та моральності, гласності;
- демократичного характеру кримінально-виконавчої діяльності.

На нашу думку, перераховані принципи відтворюють увесь спектр суспільних і правових відносин у сфері кримінально-виконавчої політики, спрямованої на виконання кримінальних покарань у державі та захист суспільства від нових злочинних посягань.

Основним джерелом кримінально-виконавчого права є Конституція України.

Основним законодавчим актом у сфері виконання та відбування кримінальних покарань є Кримінально-виконавчий кодекс України.

До інших законів, що містять норми кримінально-виконавчого права, належить Кримінальний кодекс України, Кодекс законів про працю України, Сімейний кодекс України, а також Закон «Про Державну кримінально-виконавчу службу України», Закон України «Про застосування амністії в Україні», «Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбували покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк», Закон України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей».

Норми кримінально-виконавчого права містяться в указах Президента України, постановках і розпорядженнях Кабінету Міністрів України, у відомчих нормативно-правових

актах. Джерелами кримінально-виконавчого права є також міжнародно-правові акти, ратифіковані Верховною Радою України, оскільки вони включені до національного законодавства. Як приклад можна навести Указ Президента України від 06.04.2011 року № 394/2011 «Про затвердження Положення про Державну пенітенціарну службу України».

Отже, наше видання присвячене саме основному законодавчому акту у сфері виконання та відбування кримінальних покарань — Кримінально-виконавчому кодексу України.

Реформа державної виконавчої служби в Україні, як складова загальної реформи судоустрою та правосуддя в державі вступає у законну силу з жовтня 2016 року.

Практичним заходам із втілення реформаторських ідей передувало прийняття 02.06.2016 р. двох законів – це Закони України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» та «Про виконавче провадження».

За словами керівництва Міністерства юстиції України при втіленні приписів вказаних законів у правове поле України можна визначити такі складові:

ліквідація Державної виконавчої служби України (як окремого державного органу); оптимізація діяльності державних виконавців;

запровадження змішаної системи виконання рішень (введення поряд з державним інститутом приватного виконання рішень).

Навіть на перший погляд зрозуміло, що наслідком цього буде внесення змін у більшість законів і кодексів, особливо процесуальних. Зміни торкнулись і виконання кримінальних покарань, що передбачені новою редакцією КВК. Перш за все це стосується конфіскації майна і штрафів, а також оновлені функції органів державної виконавчої служби у галузі виконання вироків судів, а також кримінально виконавчих інспекцій.

Особливу увагу слід зосередити на таких новелах, як здійснення примусового виконання рішень приватними виконавцями, винятково судовий порядок оскарження дій (бездіяльності) виконавців, оновлену процедуру самого виконавчого провадження, введення Єдиного реєстру виконавчих проваджень. Всі ці новації, що кореспондуються з вимогами конкретних нормативних актів, будуть запропоновані нашим видавництвом і вийдуть друком до вересня 2016 року. Це основні коментовані кодекси, а також окремі законодавчі акти, що найбільш зазнали змін при здійсненні реформи виконавчого провадження.

Не можна не визнати – реформа процедури примусового виконання судових рішень (рішень інших органів) не просто назріла, вона перезріла. Ні для кого не є секретом, що наявне виконання рішень є ахілесовою п'ятою вітчизняного правосуддя, яке зводить нанівець усі зусилля українських судів (які й самі є великою проблемою).

Метою редакцій науково-практичних коментарів є, зокрема, ознайомлення читачів з новітніми нормативними актами та практичними висновками, що очікує систему виконання рішень у найближчій перспективі. При цьому перевага при побудові коментаря віддається саме практичному застосуванню норм права у сучасних політичних та соціально-економічних умовах нашої держави, що включає воєнні дії на сході країни, російську окупацію Криму, одночасне втілення ґрунтовних реформ, зміни моделі прокуратури України.

Видання розраховано у першу чергу на працівників пенітенціарної служби, працівників правоохоронних органів, суддів, адвокатів, правозахисників, працівників соціальної служби, представників органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, студентів юридичних факультетів, просто зацікавлених читачів.

ЗМІСТ

ВВЕДЕННЯ	3
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ	6
ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА	7
РОЗДІЛ І ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	7
Глава 1 КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ	7
СТАТТЯ 1. МЕТА І ЗАВДАННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ	7
СТАТТЯ 2. КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ	8
СТАТТЯ 3. ДІЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА У ПРОСТОРІ Й ЧАСІ	10
СТАТТЯ 4. ПІДСТАВА ВИКОНАННЯ І ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	10
СТАТТЯ 5. ПРИНЦИПИ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА, ВИКОНАННЯ І ВІДБУВАННЯ ПОКАРАНЬ	12
СТАТТЯ 6. ВИПРАВЛЕННЯ І РЕСОЦІАЛІЗАЦІЯ ЗАСУДЖЕНИХ ТА ЇХ ОСНОВНІ ЗАСОБИ	14
Глава 2 ПРАВОВИЙ СТАТУС ЗАСУДЖЕНИХ	18
СТАТТЯ 7. ОСНОВИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ЗАСУДЖЕНИХ	18
СТАТТЯ 8. ОСНОВНІ ПРАВА ЗАСУДЖЕНИХ	19
СТАТТЯ 9. ОСНОВНІ ОБОВ'ЯЗКИ ЗАСУДЖЕНИХ.....	23
СТАТТЯ 10. ПРАВО ЗАСУДЖЕНИХ НА ОСОБИСТУ БЕЗПЕКУ	25
Глава 3 ОРГАНИ І УСТАНОВИ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ	26
СТАТТЯ 11. ВИДИ ОРГАНІВ І УСТАНОВ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ	26
СТАТТЯ 12. ОРГАНИ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ	28
СТАТТЯ 13. ПОВНОВАЖЕННЯ УПОВНОВАЖЕНОГО ОРГАНУ З ПИТАНЬ ПРОБАЦІЇ	29
СТАТТЯ 14. ВІЙСЬКОВІ ЧАСТИНИ, ГАУПТВАХТИ	30
СТАТТЯ 15. АРЕШТНІ ДОМИ	30
СТАТТЯ 16. ВИПРАВНІ ЦЕНТРИ	31
СТАТТЯ 17. ДИСЦИПЛІНАРНИЙ БАТАЛЬЙОН	31
СТАТТЯ 18. ВИПРАВНІ КОЛОНІЇ	32
СТАТТЯ 19. ВИХОВНІ КОЛОНІЇ.....	33
СТАТТЯ 20. ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО МІСЦЕ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	34
СТАТТЯ 21. ЗАСТОСУВАННЯ ДО ЗАСУДЖЕНИХ ЗАХОДІВ МЕДИЧНОГО ХАРАКТЕРУ	34
Глава 4 НАГЛЯД І КОНТРОЛЬ ЗА ВИКОНАННЯМ КРИМІНАЛЬНИХ ПОКАРАНЬ. УЧАСТЬ ГРОМАДСЬКОСТІ У ВИПРАВЛЕННІ І РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ЗАСУДЖЕНИХ	35
СТАТТЯ 22. НАГЛЯД ЗА ДОДЕРЖАННЯМ ЗАКОНІВ ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПОКАРАНЬ	35
СТАТТЯ 23. КОНТРОЛЬ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ОРГАНІВ І УСТАНОВ	

ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ	36
СТАТТЯ 24. ВІДВІДУВАННЯ УСТАНОВ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ.....	37
СТАТТЯ 25. УЧАСТЬ ГРОМАДСЬКОСТІ У ВИПРАВЛЕННІ І РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ЗАСУДЖЕНИХ. ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ ЗА ДОТРИМАННЯМ ПРАВ ЗАСУДЖЕНИХ ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПОКАРАНЬ	40
ОСОБЛИВА ЧАСТИНА	42
РОЗДІЛ II ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ, НЕ ПОВ'ЯЗАНИХ З ПОЗБАВЛЕННЯМ ВОЛІ.....	42
Глава 5 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ШТРАФУ	42
СТАТТЯ 26. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ШТРАФУ	42
СТАТТЯ 27 ВИКЛЮЧЕНА ЗГІДНО ІЗ ЗАКОНОМ УКРАЇНИ ВІД 02.06.2016 Р. № 1404-VIII.....	43
СТАТТЮ 28 ВИКЛЮЧЕНО НА ПІДСТАВІ ЗАКОНУ № 4025-VI ВІД 15.11.2011	43
Глава 6 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВІЙСЬКОВОГО, СПЕЦІАЛЬНОГО ЗВАННЯ, РАНГУ, ЧИНУ АБО КВАЛІФІКАЦІЙНОГО КЛАСУ	43
СТАТТЯ 29. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВІЙСЬКОВОГО, СПЕЦІАЛЬНОГО ЗВАННЯ, РАНГУ, ЧИНУ АБО КВАЛІФІКАЦІЙНОГО КЛАСУ	43
Глава 7 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВА ОБІЙМАТИ ПЕВНІ ПОСАДИ АБО ЗАЙМАТИСЯ ПЕВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ	44
СТАТТЯ 30. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВА ОБІЙМАТИ ПЕВНІ ПОСАДИ АБО ЗАЙМАТИСЯ ПЕВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ.....	44
СТАТТЯ 31. ОБОВ'ЯЗКИ УПОВНОВАЖЕНОГО ОРГАНУ З ПИТАНЬ ПРОБАЦІЇ ЩОДО ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВА ОБІЙМАТИ ПЕВНІ ПОСАДИ АБО ЗАЙМАТИСЯ ПЕВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ.....	45
СТАТТЯ 32. ОБОВ'ЯЗКИ ВЛАСНИКА ПІДПРИЄМСТВА, УСТАНОВИ, ОРГАНІЗАЦІЇ АБО УПОВНОВАЖЕНОГО НИМ ОРГАНУ ЗА МІСЦЕМ РОБОТИ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВА ОБІЙМАТИ ПЕВНІ ПОСАДИ АБО ЗАЙМАТИСЯ ПЕВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ	46
СТАТТЯ 33. ОБОВ'ЯЗКИ ОРГАНІВ, ЯКІ МАЮТЬ ПРАВО АНУЛЮВАТИ ДОЗВІЛ НА ЗАНЯТТЯ ПЕВНИМИ ВИДАМИ ДІЯЛЬНОСТІ.....	47
СТАТТЯ 34. ОБОВ'ЯЗКИ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВА ОБІЙМАТИ ПЕВНІ ПОСАДИ АБО ЗАЙМАТИСЯ ПЕВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ	47
СТАТТЯ 35. НАСЛІДКИ УХИЛЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВА ОБІЙМАТИ ПЕВНІ ПОСАДИ АБО ЗАЙМАТИСЯ ПЕВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ	48
Глава 8 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ГРОМАДСЬКИХ РОБІТ	49
СТАТТЯ 36. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ГРОМАДСЬКИХ РОБІТ.....	49

СТАТТЯ 37. УМОВИ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ГРОМАДСЬКИХ РОБІТ.....	50
СТАТТЯ 38. ОБЧИСЛЕННЯ СТРОКУ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ГРОМАДСЬКИХ РОБІТ.....	51
СТАТТЯ 39. ОBOB'ЯЗКИ ВЛАСНИКА ПІДПРИЄМСТВА, УСТАНОВИ, ОРГАНІЗАЦІЇ АБО УПОВНОВАЖЕНОГО НИМ ОРГАНУ ЗА МІСЦЕМ ВІДБУВАННЯ ЗАСУДЖЕНИМИ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ГРОМАДСЬКИХ РОБІТ.....	52
СТАТТЯ 40. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОКАРАННЯ У ВИДІ ГРОМАДСЬКИХ РОБІТ.....	53
Глава 9 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ВИПРАВНИХ РОБІТ.....	55
СТАТТЯ 41. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ВИПРАВНИХ РОБІТ.....	55
СТАТТЯ 42. УМОВИ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ВИПРАВНИХ РОБІТ.....	56
СТАТТЯ 43. ОБЧИСЛЕННЯ СТРОКУ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ВИПРАВНИХ РОБІТ.....	57
СТАТТЯ 44. ОBOB'ЯЗКИ ВЛАСНИКА ПІДПРИЄМСТВА, УСТАНОВИ, ОРГАНІЗАЦІЇ АБО УПОВНОВАЖЕНОГО НИМ ОРГАНУ ЗА МІСЦЕМ ВІДБУВАННЯ ЗАСУДЖЕНИМИ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ВИПРАВНИХ РОБІТ.....	59
СТАТТЯ 45. ПОРЯДОК ПРОВАДЖЕННЯ ВІДРАХУВАНЬ ІЗ ЗАРОБІТКУ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ВИПРАВНИХ РОБІТ.....	60
СТАТТЯ 46. ЗАХОДИ ЗАОХОЧЕННЯ І СТЯГНЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ОСІБ, ЗАСУДЖЕНИХ ДО ВИПРАВНИХ РОБІТ.....	61
Глава 10 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ СЛУЖБОВИХ ОБМЕЖЕНЬ ДЛЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	63
СТАТТЯ 47. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ СЛУЖБОВИХ ОБМЕЖЕНЬ ДЛЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	63
Глава 11 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ КОНФІСКАЦІЇ МАЙНА.....	64
СТАТТЯ 48. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ КОНФІСКАЦІЇ МАЙНА.....	64
СТАТТЯ 49. МАЙНО, ЩО ПІДЛЯГАЄ КОНФІСКАЦІЇ.....	65
Глава 12 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ АРЕШТУ.....	66
СТАТТЯ 50. МІСЦЯ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ АРЕШТУ.....	66
СТАТТЯ 51. ПОРЯДОК І УМОВИ ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ АРЕШТУ.....	67
СТАТТЯ 52. ЗАЛУЧЕННЯ ОСІБ, ЗАСУДЖЕНИХ ДО АРЕШТУ, ДО ПРАЦІ.....	68
СТАТТЯ 53. МАТЕРІАЛЬНО-ПОБУТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ І МЕДИЧНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО АРЕШТУ.....	68
СТАТТЯ 54. ЗАХОДИ ЗАОХОЧЕННЯ ТА СТЯГНЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ОСІБ, ЗАСУДЖЕНИХ ДО АРЕШТУ.....	69
СТАТТЯ 55. ОСОБЛИВОСТІ ВІДБУВАННЯ АРЕШТУ ЗАСУДЖЕНИМИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ.....	70
Глава 13 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ.....	73

СТАТТЯ 56. МІСЦЯ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ.....	73
СТАТТЯ 57. НАПРАВЛЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ ДЛЯ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	74
СТАТТЯ 58. ОБЧИСЛЕННЯ СТРОКУ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ.....	76
СТАТТЯ 59. ПОРЯДОК І УМОВИ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ.....	77
СТАТТЯ 60. УМОВИ ПРАЦІ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ	79
СТАТТЯ 60-1. ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВЕ ДЕРЖАВНЕ СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ І ПЕНСІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ.....	80
СТАТТЯ 61. ОБОВ'ЯЗКИ АДМІНІСТРАЦІЇ ВИПРАВНОГО ЦЕНТРУ	81
СТАТТЯ 62. ОБОВ'ЯЗКИ ВЛАСНИКА ПІДПРИЄМСТВА, УСТАНОВИ, ОРГАНІЗАЦІЇ АБО УПОВНОВАЖЕНОГО НИМ ОРГАНУ ЗА МІСЦЕМ РОБОТИ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ	81
СТАТТЯ 63. МЕДИЧНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ.....	83
СТАТТЯ 64. МАТЕРІАЛЬНО-ПОБУТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ	83
СТАТТЯ 65. СОЦІАЛЬНО-ВИХОВНА РОБОТА ІЗ ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ.....	84
СТАТТЯ 66. УЧАСТЬ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ В САМОДІЯЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ.....	85
СТАТТЯ 67. ЗАХОДИ ЗАОХОЧЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ОСІБ, ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ.....	85
СТАТТЯ 68. ЗАХОДИ СТЯГНЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ОСІБ, ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ.....	86
СТАТТЯ 69. ПОРЯДОК ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ЗАОХОЧЕННЯ І СТЯГНЕННЯ ДО ОСІБ, ЗАСУДЖЕНИХ ДО ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ	87
СТАТТЯ 70. ПОСАДОВІ ОСОБИ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬ ЗАХОДИ ЗАОХОЧЕННЯ І СТЯГНЕННЯ, ТА ОБСЯГ ЇХ ПОВНОВАЖЕНЬ.....	88
Глава 14 ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ТРИМАННЯ В ДИСЦИПЛІНАРНОМУ БАТАЛЬЙОНІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
СТАТТЯ 71. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ТРИМАННЯ В ДИСЦИПЛІНАРНОМУ БАТАЛЬЙОНІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	89
СТАТТЯ 72. РЕЖИМ У ДИСЦИПЛІНАРНОМУ БАТАЛЬЙОНІ.....	90
СТАТТЯ 73. ПОБАЧЕННЯ І ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	91
СТАТТЯ 74. ЛИСТУВАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	92
СТАТТЯ 75. КОРОТКОЧАСНІ ВИЇЗДИ ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЗА МЕЖІ ДИСЦИПЛІНАРНОГО БАТАЛЬЙОНУ	93
СТАТТЯ 76. ОДЕРЖАННЯ ЗАСУДЖЕНИМИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ ПОСИЛОК (ПЕРЕДАЧ) І БАНДЕРОЛЕЙ.....	94
СТАТТЯ 77. ПРАЦЯ ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	94

СТАТТЯ 78. ВІЙСЬКОВЕ НАВЧАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	95
СТАТТЯ 79. СОЦІАЛЬНО-ВИХОВНА РОБОТА ІЗ ЗАСУДЖЕНИМИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ.....	95
СТАТТЯ 80. РАДИ ГРОМАДСЬКОСТІ ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	96
СТАТТЯ 81. ЗАХОДИ ЗАОХОЧЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	97
СТАТТЯ 82. ЗАХОДИ СТЯГНЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	98
СТАТТЯ 83. ПОРЯДОК ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ЗАОХОЧЕННЯ І СТЯГНЕННЯ ДО ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	98
СТАТТЯ 84. МАТЕРІАЛЬНО-ПОБУТОВЕ ТА МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	99
СТАТТЯ 85. ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ПОКАРАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЗА ХВОРОБОЮ	101
РОЗДІЛ III ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	101
Глава 15 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	101
СТАТТЯ 86. ВИЗНАЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНОМУ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ВИДУ КОЛОНІЇ	101
СТАТТЯ 87. НАПРАВЛЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ДЛЯ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	102
СТАТТЯ 88. ПЕРЕМІЩЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	103
СТАТТЯ 89. ЗАЛИШЕННЯ В СЛІДЧОМУ ІЗОЛЯТОРІ ЧИ НАПРАВЛЕННЯ У ВИПРАВНУ КОЛОНІЮ МАКСИМАЛЬНОГО РІВНЯ БЕЗПЕКИ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ДЛЯ РОБОТИ З ГОСПОДАРСЬКОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ	105
СТАТТЯ 90. ТИМЧАСОВЕ ЗАЛИШЕННЯ ЗАСУДЖЕНОГО В СЛІДЧОМУ ІЗОЛЯТОРІ І ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗАСУДЖЕНОГО З АРЕШТНОГО ДОМУ, ВИПРАВНОГО ЦЕНТРУ, ДИСЦИПЛІНАРНОГО БАТАЛЬЙОНУ АБО КОЛОНІЇ ДО СЛІДЧОГО ІЗОЛЯТОРА.....	106
СТАТТЯ 91. ПОРЯДОК ПРИЙНЯТТЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ДО ВИПРАВНИХ І ВИХОВНИХ КОЛОНІЙ.....	106
СТАТТЯ 92. РОЗДІЛЬНЕ ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ У ВИПРАВНИХ І ВИХОВНИХ КОЛОНІЯХ	108
СТАТТЯ 93. ВІДБУВАННЯ ЗАСУДЖЕНИМИ ВСЬОГО СТРОКУ ПОКАРАННЯ В ОДНІЙ ВИПРАВНІЙ ЧИ ВИХОВНІЙ КОЛОНІЇ	109
СТАТТЯ 94. СТРУКТУРНІ ДІЛЬНИЦІ ВИПРАВНИХ І ВИХОВНИХ КОЛОНІЙ	110
СТАТТЯ 95. ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ В ДІЛЬНИЦІ КАРАНТИНУ, ДІАГНОСТИКИ І РОЗПОДІЛУ	112
СТАТТЯ 96. ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ В ДІЛЬНИЦІ РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ	113
СТАТТЯ 97. ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ В	

ДІЛЬНИЦІ ПОСИЛЕНОГО КОНТРОЛЮ	113
СТАТТЯ 98. ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ В ДІЛЬНИЦІ СОЦІАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ	115
СТАТТЯ 99. ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ В ДІЛЬНИЦІ СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ	116
СТАТТЯ 100. ЗМІНА УМОВ ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	117
СТАТТЯ 101. ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	118
Глава 16 РЕЖИМ У КОЛОНІЯХ ТА ЗАСОБИ ЙОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	120
СТАТТЯ 102. РЕЖИМ У КОЛОНІЯХ ТА ЙОГО ОСНОВНІ ВИМОГИ	120
СТАТТЯ 103. ТЕХНІЧНІ ЗАСОБИ НАГЛЯДУ І КОНТРОЛЮ	122
СТАТТЯ 104. ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ В КОЛОНІЯХ	124
СТАТТЯ 105. РЕЖИМ ОСОБЛИВИХ УМОВ У КОЛОНІЯХ	125
СТАТТЯ 106. ПІДСТАВИ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ФІЗИЧНОГО ВПЛИВУ, СПЕЦІАЛЬНИХ ЗАСОБІВ І ЗБРОЇ	126
Глава 17 УМОВИ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ В КОЛОНІЯХ	128
СТАТТЯ 107. ПРАВА І ОБОВ'ЯЗКИ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	128
СТАТТЯ 108. ПРИДБАННЯ ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ПРОДУКТІВ ХАРЧУВАННЯ І ПРЕДМЕТІВ ПЕРШОЇ ПОТРЕБИ	132
СТАТТЯ 109. ПРИДБАННЯ ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ЛІТЕРАТУРИ І ПИСЬМОВОГО ПРИЛАДДА	134
СТАТТЯ 110. ПОБАЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ З РОДИЧАМИ, АДВОКАТАМИ ТА ІНШИМИ ОСОБАМИ. ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ, КОРИСТУВАННЯ МЕРЕЖЕЮ ІНТЕРНЕТ	135
СТАТТЯ 111. КОРОТКОЧАСНІ ВИЇЗДИ ЗА МЕЖІ ВИПРАВНИХ І ВИХОВНИХ КОЛОНІЙ	139
СТАТТЯ 112. ОДЕРЖАННЯ ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ПОСИЛОК (ПЕРЕДАЧ) І БАНДЕРОЛЕЙ	141
СТАТТЯ 113. ЛИСТУВАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	142
СТАТТЯ 114. ОДЕРЖАННЯ І ВІДПРАВЛЕННЯ ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ГРОШОВИХ ПЕРЕКАЗІВ	143
СТАТТЯ 115. МАТЕРІАЛЬНО-ПОБУТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	143
СТАТТЯ 116. МЕДИКО-САНІТАРНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	145
СТАТТЯ 117. ВИКОНАННЯ ПРИМУСОВОГО ЛІКУВАННЯ	148
Глава 18 ПРАЦЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	149
СТАТТЯ 118. ЗАЛУЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ДО СУСПІЛЬНО КОРИСНОЇ ПРАЦІ	149
СТАТТЯ 119. УМОВИ ПРАЦІ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	153
СТАТТЯ 120. ОПЛАТА ПРАЦІ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	154
СТАТТЯ 121. ВІДРАХУВАННЯ ІЗ ЗАРОБІТКУ АБО ІНШОГО ДОХОДУ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	156

СТАТТЯ 122. ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВЕ ДЕРЖАВНЕ СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ І ПЕНСІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	157
Глава 19 ВИХОВНИЙ ВПЛИВ НА ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	158
СТАТТЯ 123. СОЦІАЛЬНО-ВИХОВНА РОБОТА ІЗ ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	158
СТАТТЯ 124. ОСНОВНІ НАПРЯМИ, ФОРМИ І МЕТОДИ СОЦІАЛЬНО-ВИХОВНОЇ РОБОТИ ІЗ ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ.....	159
СТАТТЯ 125. ЗАГАЛЬНООСВІТНЄ І ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ НАВЧАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	160
СТАТТЯ 126. ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОГО І ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	162
СТАТТЯ 127. САМОДІЯЛЬНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	163
СТАТТЯ 128. БОГОСЛУЖІННЯ І РЕЛІГІЙНІ ОБРЯДИ В КОЛОНІЯХ	165
СТАТТЯ 128 ¹ . ОРГАНІЗАЦІЯ ДУШПАСТИРСЬКОЇ ОПІКИ ЗАСУДЖЕНИХ	166
СТАТТЯ 129. ВІЛЬНИЙ ЧАС ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	167
СТАТТЯ 130. ЗАХОДИ ЗАОХОЧЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ОСІБ, ПОЗБАВЛЕНИХ ВОЛІ	168
СТАТТЯ 131. ПОРЯДОК ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ЗАОХОЧЕННЯ ДО ОСІБ, ПОЗБАВЛЕНИХ ВОЛІ	169
СТАТТЯ 132. ЗАХОДИ СТЯГНЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ОСІБ, ПОЗБАВЛЕНИХ ВОЛІ	169
СТАТТЯ 133. ЗЛІСНИЙ ПОРУШНИК УСТАНОВЛЕНОГО ПОРЯДКУ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	171
СТАТТЯ 134. ПОРЯДОК ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ СТЯГНЕННЯ ДО ОСІБ, ПОЗБАВЛЕНИХ ВОЛІ	171
СТАТТЯ 135. ПОСАДОВІ ОСОБИ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬ ЗАХОДИ ЗАОХОЧЕННЯ І СТЯГНЕННЯ, ТА ОБСЯГ ЇХ ПОВНОВАЖЕНЬ	174
СТАТТЯ 136. ПІДСТАВИ І РОЗМІР МАТЕРІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	175
СТАТТЯ 137. ПОРЯДОК СТЯГНЕННЯ МАТЕРІАЛЬНИХ ЗБИТКІВ, ЗАПОДІЯНИХ ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ.....	176
Глава 20 ОСОБЛИВОСТІ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ В КОЛОНІЯХ РІЗНИХ ВИДІВ	177
СТАТТЯ 138. ВИПРАВНІ КОЛОНІЇ МІНІМАЛЬНОГО РІВНЯ БЕЗПЕКИ	177
СТАТТЯ 139. ВИПРАВНІ КОЛОНІЇ СЕРЕДНЬОГО РІВНЯ БЕЗПЕКИ	179
СТАТТЯ 140. ВИПРАВНІ КОЛОНІЇ МАКСИМАЛЬНОГО РІВНЯ БЕЗПЕКИ.....	180
Глава 21 ОСОБЛИВОСТІ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ЗАСУДЖЕНИМИ ЖІНКАМИ І НЕПОВНОЛІТНИМИ	184
СТАТТЯ 141. ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ ЗАСУДЖЕНИМИ ВАГІТНИМИ	

ЖІНКАМИ, МАТЕРЯМИ-ГОДУВАЛЬНИЦЯМИ І ЖІНКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ДІТЕЙ ВІКОМ ДО ТРЬОХ РОКІВ	184
СТАТТЯ 142. ПРОЖИВАННЯ ЖІНОК, ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ, ЗА МЕЖАМИ ВИПРАВНОЇ КОЛОНІЇ.....	186
СТАТТЯ 143. ОСОБЛИВОСТІ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИХОВНИХ КОЛОНІЯХ.....	188
СТАТТЯ 144. ЗАХОДИ ЗАОХОЧЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ЗАСУДЖЕНИХ НЕПОВНОЛІТНІХ	190
СТАТТЯ 145. ЗАХОДИ СТЯГНЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ЗАСУДЖЕНИХ НЕПОВНОЛІТНІХ	191
СТАТТЯ 146. ПОСАДОВІ ОСОБИ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬ ЗАХОДИ ЗАОХОЧЕННЯ І СТЯГНЕННЯ ДО ЗАСУДЖЕНИХ НЕПОВНОЛІТНІХ, ТА ОБСЯГ ЇХ ПОВНОВАЖЕНЬ	192
СТАТТЯ 147. ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ІЗ ВИХОВНОЇ КОЛОНІЇ ДО ВИПРАВНОЇ КОЛОНІЇ	193
СТАТТЯ 148. ЗАЛИШЕННЯ У ВИХОВНИХ КОЛОНІЯХ ЗАСУДЖЕНИХ, ЯКІ ДОСЯГЛИ ВІСІМНАДЦЯТИРІЧНОГО ВІКУ	194
СТАТТЯ 149. УЧАСТЬ ГРОМАДСЬКОСТІ У ВИПРАВЛЕННІ І РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ЗАСУДЖЕНИХ НЕПОВНОЛІТНІХ.....	196
РОЗДІЛ ІV ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ДОВІЧНОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	198
Глава 22 ПОРЯДОК І УМОВИ ВИКОНАННЯ ТА ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ДОВІЧНОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ.....	198
СТАТТЯ 150. МІСЦЯ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ДОВІЧНОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	198
СТАТТЯ 151. ПОРЯДОК І УМОВИ ВИКОНАННЯ ТА ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ДОВІЧНОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	198
СТАТТЯ 151-1. ЗМІНА УМОВ ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ДОВІЧНОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	201
СТАТТЯ 151-2. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОНАННЯ ТА ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ ЖІНКАМИ, ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ПОКАРАННЯ У ВИДІ ДОВІЧНОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	202
РОЗДІЛ V ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ. ДОПОМОГА ОСОБАМ, ЯКІ ЗВІЛЬНЕНІ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ, КОНТРОЛЬ І НАГЛЯД ЗА НИМИ	203
Глава 23 ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ.....	203
СТАТТЯ 152. ПІДСТАВИ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	203
СТАТТЯ 153. ПРИПИНЕННЯ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ І ПОРЯДОК ЗВІЛЬНЕННЯ.....	204
СТАТТЯ 154. ПОРЯДОК ДОСТРОКОВОГО ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	206
СТАТТЯ 155. ПРАВОВИЙ СТАТУС ОСІБ, ЯКІ ВІДБУЛИ ПОКАРАННЯ.....	209
Глава 24 ДОПОМОГА ОСОБАМ, ЯКІ ЗВІЛЬНЕНІ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	209

СТАТТЯ 156. НАДАННЯ ДОПОМОГИ ЗАСУДЖЕНИМ У ТРУДОВОМУ І ПОВУТОВОМУ ВЛАШТУВАННІ.....	209
СТАТТЯ 157. НАДАННЯ ДОПОМОГИ ОСОБАМ, ЗВІЛЬНЕНИМ З МІСЦЬ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	210
Глава 25 НАГЛЯД ЗА ОСОБАМИ, ЗВІЛЬНЕНИМИ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ	211
СТАТТЯ 158. ВСТАНОВЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО НАГЛЯДУ ЗА ОСОБАМИ, ЗВІЛЬНЕНИМИ З МІСЦЬ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	211
СТАТТЯ 159. ВИКОНАННЯ ПОСТАНОВИ СУДДІ ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО НАГЛЯДУ	212
Глава 26 ЗДІЙСНЕННЯ КОНТРОЛЮ ЗА ПОВЕДІНКОЮ ОСІБ, ЗВІЛЬНЕНИХ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ.....	212
СТАТТЮ 160 ВИКЛЮЧЕНО НА ПІДСТАВІ ЗАКОНУ № 1186-VI ВІД 08.04.2014.....	212
СТАТТЮ 161 ВИКЛЮЧЕНО НА ПІДСТАВІ ЗАКОНУ № 1186-VI ВІД 08.04.201)....	212
СТАТТЮ 162 ВИКЛЮЧЕНО НА ПІДСТАВІ ЗАКОНУ № 1186-VI ВІД 08.04.201)....	212
СТАТТЯ 163. ОРГАНИ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ НАГЛЯД ЗА ПОВЕДІНКОЮ ОСІБ, ЗВІЛЬНЕНИХ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ З ВИПРОБУВАННЯМ.....	212
СТАТТЯ 164. ПОРЯДОК ЗДІЙСНЕННЯ НАГЛЯДУ ЗА ОСОБАМИ, ЗВІЛЬНЕНИМИ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ З ВИПРОБУВАННЯМ	214
СТАТТЯ 165. ОБЧИСЛЕННЯ ІСПИТОВОГО СТРОКУ	215
СТАТТЯ 166. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОСІБ, ЗВІЛЬНЕНИХ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ З ВИПРОБУВАННЯМ	216
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ.....	218
ЗАКОН УКРАЇНИ «Про пробацію»	220
УКАЗ Президента України «Про Положення про дисциплінарний батальйон у Збройних Силах України»	227
НАКАЗ Міністерства юстиції України від 23.07.2013 № 1475/5 «Про затвердження Порядку розгляду звернень громадян у Державній кримінально-виконавчій службі України»	238
ЗАКОН УКРАЇНИ «Про застосування амністії в Україні»	252
ЗАКОН УКРАЇНИ «Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк»	255
ЗАКОН УКРАЇНИ «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей».....	265
НАКАЗ Міністра оборони України «Про затвердження Інструкції про порядок відбування покарання засуджених військовослужбовців у виді тримання в дисциплінарному батальйоні» від 29.11.2004 № 567	274